

CURSUL DE STUDIU AL BIBLIEI

Lecția No. 3

Dece a creat Dumnezeu omenirea?

© 2002 Biserica Unită a lui Dumnezeu, o *Asociație Internațională* Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii. Scripturile în această broșură sunt citate din Traducerea Românească de Dumitru Cornilescu, dacă nu este notat altfel, prin e-Sword, versiunea 7.9.8, Copyright 2000-2008, Rick Meyers, Toate drepturile rezervate mondial.

Autor: John Ross Schroeder. *Scriitori contributivi* Jerold Aust., Gerhard Marx. *Recenzenți Editoriali:* Scott Ashley, John Bald, Peter Eddington, Roger Foster, Jim Franks, Bruce Gore, Roy Holladay, John Jewell, Paul Kieffer, Graemme Marshall, Darris McNeely, Burk McNair, David Register, Richard Thompson, David Treybig, Leon Walker, Donald Ward, Robin Webber, Lyle Welty, Dean Wilson.
Desen: Shaun Venish.

ACEASTĂ PUBLICAȚIE NU ESTE DE VÂNZARE. Este un serviciu educativ gratuit în interesul public, publicat de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o *Asociație Internațională* [United Church of God, an International Association].

Dece a creat Dumnezeu omenirea?

Bibliotecarul emerit american al Congresului, Daniel J. Boorstin, a observat recent: „De a lungul întregii istorii rasa omenească a căutat răspunsuri la întrebările fundamentale ale vieții: Cine suntem noi și de suntem aici?

Acestea sunt întrebări vitale pe care fiecare bărbat și femeie ar trebui să-și pună. Ar trebui să adăugăm și altele: Cine este omul? Dece existăm? Care ne este destinul? Dece am fost creați?

Dintr-un punct de vedere pur fizic, oamenii nu sunt decât fenomene fiziologice și chimice. Adică, noi suntem făcuți din materie – „pământ, căci din el ai fost luat,” după cum o prezintă Biblia.

Dar ce înseamnă cu adevărat a fi om? Noi existăm numai pentru o perioadă scurtă de timp și după aceea dispărem pentru totdeauna? Sau am fost creați pentru un anumit scop? Ce ne separă de împărăția animalelor? Ce ne face să fim deosebiți de toate celelalte creaturi vii?

Direct, răspunsuri biblice nealterate la toate întrebările acestea ne vor oferi o înțelegere exactă a destinului nostru omenesc și vor arunca multa dorita lumină asupra misterului existenței noastre.

Ceva mai mult dat omului?

Biologic, vom începe cu omul ca fiind un organism viu. Compoziția noastră este chimică. Avem o structură scheletică, diferite feluri de țesuturi, un sistem nervos, organe interne, un strat exterior de piele – toate făcându-ne oameni în sensul fizic și material.

Dar este ceva mai mult în om decât se vede? Este ceva unic despre structura și natura noastră? Este ceva ce trece dincolo de țărâmul pur fizic și material, ceva ce sugerează că un scop și o demnitate măreață sunt integrate în existența noastră?

Ce ne face să ne comportăm în felul în care ne purtăm? Dece îndurăm suferințe morale și năzuim spre necunoscut? Dece ne străduim spre descoperiri din ce în ce mai înalte în aproape fiecare câmp și disciplină de activitate? Dece căutăm cunoștința numai de dragul ei? Dece avem această inteligență omenească ce ne conduce la realizări din ce în ce mai mari în lumea materială?

Studiile academice a originii umanității s-au dovedit a fi dintre cele mai dificile între toate ramurile de știință. Semnificativ, în cartea sa recentă, *Cutia neagră a lui Darwin* (Darwin's Black Box), biochimistul Michael Behe a demonstrat convingător, prin dovezi științifice, absoluta imposibilitate pentru viață să fi evoluat din materie inertă.

Teoria evoluției acceptată în mod obișnuit nu poate explica de ce noi căutăm lucruri intangibile ca frumosul și dorințe spirituale mai înalte. Mințile noastre sunt cu mult prea complexe pentru a se fi ivit în mod pasiv sau accidental. Biblie ne declară fără nici un dubiu că Dumnezeu *l-a creat* pe om (Pentru a afla mai mult, cere broșura ta gratuită *Există Dumnezeu? Suprema întrebare a vieții* (Life's Ultimate Question: Does God Exist?) sau coboar-o de pe Internet la www.ucg.org/easteuropean .

Noi avem nevoie serioasă de a ne cunoaște mai bine pe noi înșine. Ignoranța despre noi înșine este uluitoare, în special în arena responsabilității și scopului moral și spiritual. Noi se pare că cunoaștem atât de mult despre lucrurile inanimate, despre flora și fauna pământului și

chiar natura corpurilor cerești. Totuși regiuni imense ale naturii noastre omenești rămân într-un întineric misterios.

Condițiile lumii sunt înfricoșătoare și prea adesea se rotesc în afara controlului. Vinovatul principal este *omul însuși*. Trebuie să căutăm de urgență cauzele la rădăcina lipsurilor noastre morale și intelectuale. Dacă noi numai am întoarce curiozitatea noastră naturală de pe calea ei prezentă exclusiv materialistă, să includă direcția spirituală cu mult mai profitabilă care lipsește în lumea noastră, viitorul nostru ar începe de a mai fi atât de incert.

Omul are nevoie cu disperare de cunoștință dintr-o sursă în afara lui – privitor nu numai la lucrurile fizice și materiale, dar în sfera mintală și în special cea spirituală.

Limitele științei

Civilizația noastră modernă este rău echipată să răspundă nevoilor spirituale profunde ale locuitorilor ei. Știința, limitată la lucruri observabile – măsurabile – pur și simplu nu ne poate prevedea cu tot ceea ce avem nevoie să știm despre noi înșine. Speculațiile filozofice sunt substituții teribil de insuficiente pentru cunoștința dezvăluită divin. Adăugat la dificultatea noastră de a înțelege corect este decepția spirituală, descrisă în Apocalipsa 12:9, care afectează lumea întreagă.

Ceea ce este astăzi foarte puțin înțeles este că mințile noastre sunt supuse legilor *spirituale* care sunt la fel de inexorabile ca și legile *fizice* descoperite de oamenii de știință. Deși noi nu putem vedea gravitate, nimeni nu pune la îndoială existența ei. La fel cum gravitatea afectează și guvernează acțiunile tuturor obiectelor fizice, tot așa legile spirituale afectează și guvernează acțiunile și comportarea noastră. Noi nu putem încălca legile morale și spirituale ale lui Dumnezeu fără să ne atragem consecințe serioase.

Metoda științifică are și alte limitări. Calitățile care nu au nici greutate nici dimensiune spațială – cum sunt dragostea, vanitatea, ura, aprecierea frumosului, inspirația unui poet și chiar aspirațiile unui om de știință – nu pot fi constatate științific.

Deși știința poate și contribuie cunoștința asupra misterului omului, numai Dumnezeu ne poate spune *cine* suntem, *dece* existăm și *care ne este destinul*. Cuvântul Său, Biblia, umple dimensiunea care lipsește din cunoștința omenească.

Cuvântul lui Dumnezeu vede omul ca un întreg. Simplu, omul nu poate fi separat în părți distincte, separate una de cealaltă. Întocmai cum noi am începe să existăm dacă organele noastre ar fi separate unele de altele, tot așa am fi mai puțin decât oameni dacă calitățile noastre spirituale nu ar exista. Trebuie să ne concentrăm energiile noastre intelectuale asupra omului (și a femeii) întreg. Mai presus de orice nu trebuie ca aspectul spiritual să fie lăsat de o parte și ne băgat în seamă.

Așa cum a scris Norma Cousins în cartea sa *Opțiuni umane* [Human Options]: Acel ceva ce constituie unicitatea omenească nu poate fi exprimat adecvat de nici un singur termen. Chiar și „spiritul” și „capacitatea de credință” a omului nu pot exprima suma totală a acelei unicități.”

Mulți factori ne separă de împărăția animalelor: vorbirea, viziunea și conceptualizarea, cunoașterea noastră a trecutului, prezentului și viitorului, capacitatea noastră de a raționa, recunoașterea noastră superioară a numărului, corpurile noastre, și încă mult mai mult. Este, totuși, un factor a tot cuprinzător chiar mai important – caracterizat de deplinătate și perfecțiune – *nevoia noastră de a înțelege*.

R. J. Berry, în cartea sa *Dumnezeu și Evoluția* [God and Evolution], își pune degetul pe o caracteristică specifică importantă, una care include și le transcende pe toate celelalte: „Factorul

cheie în înțelegerea naturii noastre cum este învățat în Biblie să examinezi semnificația *după chipul lui Dumnezeu* care ne distinge de toate celelalte animale” (accentuarea adăugată peste tot).

Omul după chipul lui Dumnezeu

Cartea Genesa ne spune că Dumnezeu l-a creat pe om *după chipul și asemănarea Sa*, formându-l din țărâna pământului și suflând în nările lui suflarea de viață (Genesa 1:26-27; 2:7). Faptul că Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa delimitează *diferența cea mai fundamentală dintre oameni și celelalte creaturi*. Toate celelalte caracteristici distinctive dintre om și lumea animalelor cad în cadrul acestui spectru larg.

Chipul lui Dumnezeu împarte semnificație, armonie, inteligență și desemnare specială vieții omenești. A fi uman înseamnă să fi creat după chipul lui Dumnezeu. Aceasta este mărturia sigură a Bibliei!

Trei scripturi în cartea Genesa se referă la noi fiind creați după chipul lui Dumnezeu (Genesa 1:26-27; 9:6). După cum vom vedea, ele arată că „chipul lui Dumnezeu” este de importanță crucială pentru scopul marelui plan al omnirii pe planeta pământ. Ele nu sunt numai declarațiile unui fapt istoric; ele indică direct spre destinul uimitor al omnirii.

Noi începem studiul formal cu o revedere a acestui subiect interesant.

Ce ne învață primul capitol din Genesa despre chipul lui Dumnezeu?

„Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele cari se mișcă pe pământ...” (Genesa 1:26).

Omul este separat de toate celelalte creaturi vii din cauza relației sale cu Dumnezeu. Flora și fauna fuseseră deja create când Dumnezeu l-a adus pe scenă pe om. Omul a fost coroana creației fizice și a fost desemnat să guverneze peste ea. Din tot ceea ce Dumnezeu a creat, numai omul a fost făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Scripturile Ebraice nu ne explică precis ce se înțelege prin chipul și asemănarea lui Dumnezeu. *Biblia Cambridge pentru școli și universități* [The Cambridge Bible for Schools and Colleges] spune despre *chipul și asemănarea*: „Chipul” sugerează reproducerea în formă și substanță, fizică sau spirituală: și „asemănarea” dă ideea unei similitudini sau asemănări exterioare.”

Omul, bine-nțeles, nu posedă toate puterile, caracteristicile și atributele marelui Creator Dumnezeu. Cu toate acestea, noi am fost creați pe cât a fost posibil fizic în propriul chip și asemănare a lui Dumnezeu.

Prin toată Biblia relația lui Dumnezeu cu omul este reprezentată ca aceea a unui tată cu copiii săi. Și copiii de obicei au o asemănare puternică cu părinții lor. Autorul cărții Evreii explică astfel relația noastră cu Dumnezeu: „Căci Cel ce sfințește [Hristos] și cei ce sunt sfințiți [Creștinii], sunt dintr'unul. De aceea, Lui [Hristos] nu-i este rușine să-i numească „frați,” când zice: „Voi vesti Numele Tău fraților Mei; Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării.” Și iarăși: „Îmi voi pune încrederea în El.” Și în alt loc: „Iată-Mă, Eu și *copiii*, pe cari Mi i-a dat Dumnezeu!” (Evrei 2:11-13).

Versurile citate mai sus exprimă și contemplă scopul remarcabil al lui Dumnezeu pentru omenire. Mesajul Bibliei arată că Dumnezeu l-a creat pe om cu o minte capabilă să comunice cu Dumnezeu și o gândire cum gândește El. Și Dumnezeu dorește să fim chiar și mai mult ca El – atât în caracter cât și, în final, în compoziție. Destinul nostru este să fim cum este Isus Hristos acum ca glorificatul Fiu al lui Dumnezeu (1 Ioan 3:2).

Sunt ambele sexe incluse în mărețul plan al lui Dumnezeu pentru omenire?

„Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut” (Genesa 1:27; compară cu 5:1-2).

Cuvântul ebraic pentru „om” din versul 27, *etadam* (incluzând particula de acuzativ *et*), este un substantiv colectiv însemnând omenirea sau rasa ca un întreg – nu numai numele propriu al lui Adam, care a fost primul om (1 Corinteni 15:45; 1 Cronici 1:1). Deci chipul lui Dumnezeu este aplicabil atât individual cât și colectiv. Fiecare persoană, bărbat sau femeie, sunt făcuți după chipul lui Dumnezeu, după cum este întreaga rasă omenească în totalitate.

Este raportul acesta important din Genesa 1 repetat la o conjunctură critică în istoria omenească de la început?

„Iată cartea neamurilor lui Adam. În ziua când a făcut Dumnezeu pe om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu. I-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, i-a binecuvântat, și le-a dat numele de „om”, în ziua când au fost făcuți” (Genesa 5:1-2).

După descrierea inițială a creării omenirii din Grădina Edenului, ne este reamintit din nou unicitatea noastră la începutul unei epoci noi din istoria omenirii.

Li se spune ființelor omenești încă odată despre creația lor în prima carte a Bibliei?

„Dacă varsă cineva sângele omului, și sângele lui să fie vărsat de om; căci Dumnezeu a făcut pe om după chipul Lui” (Genesa 9:6).

O persoană creată după chipul lui Dumnezeu este atât de prețioasă în vederea Creatorului nostru încât oricine care ia viața altuia premeditat și cu răutate poate el însuși să fie condamnat la moarte de semenii săi. Reamintirea aceasta finală din Genesa este situată imediat după potopul lui Noe – un alt moment de răscruce în istorie. Toate aceste trei rapoarte ale temei acestea esențiale din istoria omului a creației noastre de Dumnezeu după propriul Său chip apare în contextul imediat al reproducției omului. Două apar imediat înaintea unei porunci „creșteți și înmulțiți-vă,” iar a treia apare la începutul primei înregistrări genealogice. Această relație de reproducere are unele implicații spirituale în cadrul planului și scopului final al lui Dumnezeu pentru omenire.

Menționează Biblia de asemenea, chipul și asemănarea în legătură cu reproducerea normală a ființelor omenești?

„La vârsta de o sută treizeci de ani, Adam a născut un fiu după chipul și asemănarea lui, și i-a pus numele Set” (Genesa 5:6).

Biblia interpretează Biblia. În context (versurile 1-2) Îl menționează pe Dumnezeu făcându-i pe bărbat și pe femeie în imaginea și asemănarea Sa proprie. Ne dă acest pasaj o indicație importantă a ceea ce intenționează Creatorul nostru prin expresia „imaginea lui Dumnezeu”? Întocmai cum Creatorul nostru i-a făcut pe oameni în chipul și asemănarea Sa (Genesa 1:26-27), tot așa Adam a avut un fiu, Set, care a fost în chipul și asemănarea lui Adam (aceleași cuvinte ebraice sunt folosite în ambele pasaje). După cum observă *Dicționarul Interpretului Bibliei* [The Interpreter's Dictionary of the Bible]: „Asemănarea omului cu Dumnezeu este analoagă cu asemănarea lui Set cu Adam tatăl lui. Aceasta asigură că asemănarea fizică nu trebuie să fie exclusă” (p. 683).

Cu alte cuvinte, așa cum copiii se aseamănă cu părinții lor omenești, tot așa toți oamenii se aseamănă cu Creatorul nostru. Deși Dumnezeu este duh (Ioan 4:24) în loc de ființă fizică, toți oamenii au o asemănare fizică cu El. Actualmente El i-a arătat lui Moise spatele în aspectul Său glorificat (Exodul 33:18-23). Privitor la această asemănare fizică, este bine de observat că Isus Hristos le-a apărut în formă și aspect omenesc discipolilor Săi *după* înviere. În raportul Transfigurației (Matei 7:1-9), Isus le-a apărut în aceeași formă glorificată lui Petru, Iacov și Ioan.

Când Dumnezeu le-a apărut în vis prorocilor biblici ei L-au descris în formă omenească. Desigur că omul a fost desemnat să fie atât de mult ca Dumnezeu cât a fost posibil pentru o ființă fizică să fie făcută în imaginea și asemănarea extraordinarei ființe spirituale care este Dumnezeu. În lecția aceasta vom descoperi de asemenea că sunt alte căi în care noi oamenii suntem meniți de a deveni ca Creatorul nostru, și de ce?

Ce este omul?

Ce este omul? Astăzi sunt puțini cei care au un răspuns potrivit acestei întrebări de o semnificație extraordinară.

În Scripturile Ebraice întrebarea „Ce este omul?” este adresată de două ori. Meditațiile lui David din Psalmi 8 sunt foarte cunoscute și sunt citate în Noul Testament în cartea Evreii. Prin contrast pasajul din Iov este rareori amintit. Dar amândouă merită considerație. (Ele sunt adresate specific în ultima secțiune a lecției acestea , „Scopul glorios pentru om al lui Dumnezeu”).

Dar cum definim noi umanitatea? Ce este o ființă omenească? Întrebările acestea au încercat mințile filozofilor din vremuri imemorabile. Dar în lecția aceasta ne preocupăm cu ce ne dezvăluie Cuvântul lui Dumnezeu despre natura oamenilor.

Ce ne dezvăluie Dumnezeu despre om?

„Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu” (Genesa 2:7).

„Iată că toate sufletele sunt ale Mele. După cum sufletul fiului este al Meu, tot așa și sufletul tatălui este al Meu. Sufletul care păcătuiește, acela va muri” (Ezekiel 18:4; compară cu versul 20).

Genesa 1 ne spune că omul a fost făcut după chipul lui Dumnezeu (versurile 26-27). Capitolul 2 ne dezvăluie puțin mai multe amănunte despre specificul acelei creații. Dumnezeu l-a creat pe om din materie „țărâna pământului.” Biblia nu ne dezvăluie nicăieri că el fie că este fie că posedă un „suflet nemuritor.” Toate ideile acestea reprezentând că omul posedă nemurirea în ființa sa sunt concepții nebiblice având originea în surse distinct nebiblice.

Scriptura ne spune clar că sufletul este ceva care *poate muri* sau *poate fi distrus*. Nu este nemuritor! Isus a zis „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar cari nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel [Dumnezeu] ce *poate să piardă* și sufletul și trupul în gheenă” (Matei 10:28). Pentru o explicație mai completă asupra acestui subiect foarte important, te rugăm să ceri sau coboară de pe Internet la www.ucg.org/easteuropean/ broșura noastră gratuită *Ce se întâmplă după moarte?* [What Happens After Death?].

Deși este clar că omul nu posedă un suflet nemuritor, există un component important nematerial în ființa omenească?

„Dar, de fapt, în om, duhul, suflarea Celui Atotputernic, dă priceperea” (Iov 10:8).

În aparență, acest „duh din om” adaugă acel ingredient esențial, nematerial care dă oamenilor capacitatea de a învăța și a înțelege la un nivel mult superior animalelor. Pavel arată că dă puterea de *a cunoaște* „lucrurile omului” (1 Corinteni 2:11).

Ce se întâmplă cu duhul omului când acesta moare?

„Și ca pulberea să se întoarcă în pământ cum a fost, iar sufletul să se întoarcă la Dumnezeu, Care l-a dat” (Ecleziast 12:7, Biblia Ortodoxă Română).

Este duhul acesta din om conștient separat de trupul și creierul omului?

„Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri; dar cei morți nu știu nimic” Ecleziast 9:5).

„Căci cel ce moare nu-și mai aduce aminte de Tine” (Psalm 6:5).

Multe versuri din Biblie ne arată că starea de moarte este comparată cu dormitul omenesc (Daniel 12:2; Luca 8:52; Ioan 11:11-13, 1 Corinteni 15:19-20). Morții, totuși, vor fi înviați de Isus Hristos în momentul învierii (Ioan 5:28-29; 6:39).

A fost Isus Hristos cu adevărat un om?

Din cauza rolului esențial pe care Isus Hristos îl joacă în destinul omenirii, este foarte important că noi înțelegem umanitatea Lui. În mai multe ocazii, Isus din Nazaret este chemat limpede un om. Spre deosebire de limba engleză, limba greacă are două termene pentru „om.” Unul este *anthropos*, care înseamnă numai un om ca reprezentativ al speciei omenești.

Al doilea cuvânt grec, *aner*, înseamnă un om ca reprezentative al speciei omenești. Ambele cuvinte sunt folosite pentru a-l descrie pe Isus Hristos.

Mulți ani după învierea lui Isus Hristos, cum s-a referit la El apostolul Pavel?

„Căci este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul [Grecescul anthropos] Isus Hristos” (1 Timotei 2:5).

Orice înțelegere a scopului și rolului lui Isus Hristos trebuie bazat pe acest fapt istoric. Umanitatea lui Isus Hristos a fost totală și completă (Filipeni 2:5-8) în sensul că El a trăit o viață ca orice ființă omenească fizică – i s-a făcut foame și a mâncat, a obosit și s-a odihnit, a umblat și a vorbit ca oricare al om. (Cartea Evreii atestă total la existența lui Hristos ca o ființă omenească. Ar merita efortul din partea ta să citești și să reflectezi asupra cărții Evreii din perspectiva aceasta).

Ca om, Isus Hristos nu a avut nimic în a înfățișarea Sa care să-L distingă de alți oameni din epoca Sa (Isaia 53:2). Diferența esențială a fost pe tărâmul spiritualului. Spre deosebire de oricare alt membru al speciei omenești (Ecleziaste 7:20; Romani 3:23), Isus Hristos nu a păcătuit niciodată (compară cu Evreii 4:15; 1 Petru 2:22). El a împlinit perfect voia Tatălui Său!

Ce a realizat Isus în timpul scurtei Sale vieți pe pământ?

„Bărbați Israeliti, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, om [grecul aner] adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere, pe cari le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți” (Faptele Apostolilor 2:22).

Deși Isus a fost cu adevărat om, o ființă omenească fizică, totuși El a venit dela Dumnezeu. Dumnezeu a fost Tatăl Lui și Duhul Sfânt agentul de procreare. El a fost conceput miraculos și născut dintr-o fecioară (Maria) din linia Regelui David. Luca 3 conține genealogia Sa maternă. Genealogia Sa legală (prin Iosif) este aflată în primul capitol al lui Matei. Cu adevărat Isus Hristos este atât Fiul Omului cât și Fiul lui Dumnezeu.

Care a fost una dintre cele mai mari erezii care a amenințat Biserica primului secol?

„...orice duh, care nu mărturisește pe Isus[că a venit în trup], nu este dela Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum” (1 Ioan 4:3; compară cu 2 Ioan 7).

Negarea umanității lui Isus Hristos îi îndepărtează pe oameni de adevărul lui Dumnezeu. Dacă El nu fusese cu adevărat om, atunci sacrificiul Său pentru păcatele noastre ar fi nul și neavenit. Totuși aceeași erezie care a afectat Biserica de la început persistă chiar și în ziua de astăzi, creând dubiu și confuzie asupra adevăratei naturi și rol a lui Isus Hristos.

Glosar

Caracter: Definit spiritual ca puterea de a distinge între calea dreaptă a lui Dumnezeu și cea rea și predarea voluntară a propriei voințe pentru a face ceea ce este drept în ochii lui Dumnezeu și, cu promisiunea ajutorului Lui supranatural, să reziste răului chiar sub presiune și tentație. Dumnezeu are un caracter drept și perfect implicit în însăși Ființa Sa.

Cerurile: Biblia vorbește de trei ceruri: (1) atmosfera înconjurând pământul, adică cerul (Faptele Apostolilor 1:9-11); (2) spațiul, inclusiv sistemul nostru solar și stelele și galaxiile pe care le putem observa cu ochiul liber (Genesa 1:14-18; Psalm 8:3); și (3) locul tronului lui Dumnezeu, de unde El guvernează întreg universul, numit „al treilea cer” (2 Corinteni 12:2). Solomon a zis: „Dumnezeu este în cer, și tu pe pământ” (Ecleziast 5:2). În Biblie, contextul ne sugerează de obicei care din cele trei „ceruri” este în discuție.

Omenirea: Omenirea (bărbații, femeile și copiii cu capacitate mintală), Homo Sapiens ca o specie distinctă de alte specii din împărăția animalelor.

Chip: Cuvântul chip este folosit în general prin toată Biblia într-un sens literal să denote o reprezentare fizică sau materială, fie în forma omenească sau animală. Într-un sens teologic, denotă relația dintre om și Creatorul său, Dumnezeu.

Chipul lui Dumnezeu: Expresia aceasta biblică cuprinde scopul lui Dumnezeu pentru creația omenirii. Așa cum a fost explicat în lecția aceasta, omenirea a fost creată pentru o relație specială cu Dumnezeu și cu potențialul manifestării caracterului și al esenței lui Dumnezeu.

Asemănarea: Denotă similaritate, asemănare, reprezentare, etc.

Om: Definit de Biblie ca fiind creat în mod special de Dumnezeu ca bărbat și femeie în chipul lui Dumnezeu – o distincție ne-acordată regnului animal. La creație omului i s-a acordat voința liberă, capacitatea pentru obiceiuri de gândire rațională, și dominion peste animale.

Știință: În principal urmărirea și studiul cunoștințelor fizice și materiale, în special într-o manieră sistematică și organizată, a chestiunilor spirituale.

Dece Fiul Omului?

Isus Hristos este numit „Fiul Omului” de mai mult de 80 de ori în Biblie. A fost un termen pe care El l-a folosit de obicei referindu-se la El Însuși. Fie în Aramaică (pe care a vorbit-o Isus), fie greacă sau ebraică, expresia înseamnă un om obișnuit.

Fraza aceasta „fiul omului” este folosită mai mult de 90 de ori în cartea prorocului ebraic Ezechiel. A fost modul lui Dumnezeu de a se adresa lui Ezechiel. Este folosit de asemenea în Biblie pentru a se adresa oricărui om obișnuit, nu întotdeauna unui proroc sau unuia ocupând o poziție importantă.

Totuși, pentru că „Fiul Omului” este folosit de atâtea ori în referință cu Mântuitorul nostru, trebuie să considerăm implicațiile spirituale ale acestei fraze.

În ce legătură a folosit Hristos adesea fraza „Fiul Omului”?

„Fiul Omului va să fie dat în mâinile oamenilor” (Matei 17:22, Biblia Ortodoxă Română; compară cu 26:45; Marcu 9:31; 14:41).

Isus Hristos s-a referit în mod repetat la El Însuși ca „Fiul Omului” în legătură cu suferințele și moartea Lui sacrificială.

În ce altă împrejurare importantă a folosit Isus termenul acesta?

„Isus le-a răspuns: „Adevărat vă spun că, atunci când va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al mării Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor, voi, cari M-ați urmat, veți ședea și voi pe

douăsprezece scaune de domnie, și veți judeca pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel” (Matei 19:28).

Hristos a folosit de asemenea termenul de „Fiul Omului” când S-a referit la rolul Său ca viitor conducător al omenirii în Împărăția lui Dumnezeu.

Este fraza aceasta legată de o zi specială?

„Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat; așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului” (Marcu 2:27:28; compară cu Matei 12:8; Luca 6:5).

Hristos este Creatorul (Ioan 1:1-3; Coloseni 1:16-17; Evreii 1:2), și Sabatul a fost instituit imediat după ce a fost făcut omul (Genesa 2:3). Deci Fiul Omului a avut autoritatea să ne dea instrucțiunea spirituală de cum să observăm corect ziua a șaptea cu milă și compasiune. (Dacă dorești mai multă informație despre ziua aceasta specială a lui Dumnezeu, cere sau coboară de pe Internet la www.ucg.org/easteuropean/ broșura noastră gratuită *Dela apus la apus: Sabatul de odihnă a lui Dumnezeu* [From Sunset to Sunset: God’s Sabbath Rest]. Porunca să observi ziua de Sabat și s-o ții sfântă este a Patra din cele Zece Porunci.

Ce întrebare le-a pus Fiul Omului ucenicilor Săi?

„Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip, și a întrebat pe ucenicii Săi: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?” (Matei 16:13).

Ei au răspuns repetând mai multe credințe obișnuite – dar greșite – despre identitatea lui Hristos.

Dar care a fost intuiția neobișnuită a lui Petru Simon?

„Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!” Isus a luat din nou cuvântul, și i-a zis: „Ferice de tine, Simon, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri” (Matei 16:16-17).

Prin inspirația Tatălui, Petru a răspuns spunând că Isus Hristos, Fiul Omului, este de asemenea Fiul Dumnezeului viu. Deși ocazional apostolii Lui s-au referit la Hristos ca Fiul lui Dumnezeu (Matei 14:33; Ioan 20:31; etc), El a folosit rareori termenul acesta ca să se descrie pe El Însuși. Evident, El a preferat să accentueze deliberat că El se identifică cu starea noastră – de mizerie și suferință a omenirii. Proorocul Ebraic Isaia Îl numește „om al durerii și obicinuit cu suferință” (Isaia 53:3).

Isus Hristos: Om și întruchipare a lui Dumnezeu

Confirmă apostolul Iacov Genesa 1:26?

„...cu ea [limba] blestemăm pe oameni cari sânt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu” (Iacov 3:9).

Este clar, două pasaje din Genesa (5:2 și 9:6) substanțiază faptul că bărbații și femeile au continuat în chipul și asemănarea lui Dumnezeu chiar și după ce păcatul a intrat lumea omului și i-a vătămat mult caracterul omenesc. Câteva milenii mai târziu, apostolii lui Hristos au confirmat această învățătură biblică de bază: a fi o ființă omenească înseamnă a fi fost creat în chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Acesta este un motiv bun ca să ne apreciem relațiile noastre omenești și cum avem de a face unii cu alții. Calomnia, bârfeala și defăimarea altora contrazic demnitatea naturală al scopului nostru extraordinar în viață.

A confirmat și apostolul Pavel adevărul acesta crucial?

„Bărbatul nu este dator să-și acopere capul, pentru că el este chipul și slava lui Dumnezeu, pe când femeia este slava bărbatului” (1 Corinteni 11:7).

Acești doi apostoli, Pavel și Iacov, au reconfirmat învățătura aceasta biblică de bază, fundamentală. Totuși, unii au presupus că în special pasajul acesta exclude femeile de a împărtăși în imaginea lui Dumnezeu, care, dacă ar fi adevărat, ar contrazice clar Genesa 1:26 și 5:2.

Totuși, câteva versuri mai târziu Pavel arată că nu este aceasta ceea ce a înțeles el. „Femeia nu este fără bărbat, nici bărbatul fără femeie. Căci dacă femeia este din bărbat, tot așa și bărbatul prin femeie, și toate sunt dela Dumnezeu (inclusiv chipul Său, reflectând caracterul Său) (1 Corinteni 11:12). În aparență Pavel discută aparentul dispreț al congregației Corintene pentru distincția corectă între rolurile bărbaților și al femeilor.

Prin cine este imaginea lui Dumnezeu perfectată în bărbați și femei?

„Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om [Hristos] a venit și învierea morților. Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos” (1 Corinteni 15:21-22).

„Omul dintâi este din pământ, pământesc; omul al doilea [Hristos] este din cer. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; cum este Cel ceresc, așa sunt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc [Hristos]” (1 Corinteni 15:47-49).

Este clar că noi oamenii ne-am dezamăgit singuri. Noi nu am reușit să prindem scopul lui Dumnezeu pentru noi. Nu am trăit la nivelul potențialului nostru minunat, Dumnezeiesc. Păcatul a vătămat imaginea lui Dumnezeu în toți oamenii. Dar restaurarea și reînnoirea a asemănării spirituale (caracterul) a lui Dumnezeu are loc prin Isus Hristos, în a cărui imagine

suntem destinați să ne conformăm în final și complet la învierea celor drepti. Corpurile noastre carnale vor deveni atunci corpuri spirituale glorioase (Filipeni 3:20-21; vezi de asemenea 1 Tesaloniceni 4:13-17).

Este Hristos de asemenea în imaginea lui Dumnezeu?

„Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu” (2 Corinteni 4:3-4).

„El ne-a izbăvit de supt puterea întunerecului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel întâi născut din toată zidirea” (Coloseni 1:13-15).

Deși oamenii sunt făcuți în chipul lui Dumnezeu, este Isus Hristos, drept și fără păcat, care îi justifică pe bărbații și pe femeile care au păcătuit și și-au adus asupra lor înșiși pedeapsa cu moartea (Romani 6:23).

Pavel ne spune că, „Și pe voi, cari odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El [Hristos] v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină; negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință” (Coloseni 1:21-23). Deși noi nu ne-am atins potențialul, Isus Hristos – care este cu mult mai mult „chipul lui Dumnezeu” – ne oferă o cale pentru noi de a fi împăcați cu Creatorul nostru și să atingem potențialul acela, care este să reflectăm caracterul lui Dumnezeu în viețile noastre (2 Petru 3:18).

Hristos a fost chipul vizibil al invizibilului Dumnezeu. Hristos a zis: „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl” (Ioan 14:9). Prin Hristos noi Îl vedem pe Tatăl și înțelegem mai bine scopul și potențialul nostru.

Este clar, că un aspect principal al scopului nostru în viață este să obținem caracterul lui Dumnezeu. Evreii 1:3 explică cum Isus Hristos „... fiind strălucirea slavei și chipul ființei Lui” (Evreii 1:3). În versul acesta *chipul* este tradus dela cuvântul grec *charakter*. Cuvântul acesta înseamnă „o unealtă pentru gravat... „o ștampilă” sau o „impresiune,” ca o monedă sau un sigiliu, în cazul în care sigiliul sau culoarea care face impresia poartă imaginea produsă de ea, și *vice versa*, toate aspectele chipului corespund respective cu cele ale instrumentului care le-a produs” (Dicționarul Traducătorului al lui Vine, ale cuvintelor Vechiului și Noului Testament „Chipul” [Vine’s Expository Dictionary of the Old and the New Testament Words, „Image”]).

Isus Hristos a fost cu adevărat *chipul exact* al lui Dumnezeu Tatăl. Versiunea Standard Revizuită traduce Evreii 1:3: „El reflectă slava lui Dumnezeu și poartă însăși ștampila esenței Sale.” Hristos a confirmat aceasta când a zis, „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl” (Ioan 14:9).

Care este sarcina spirituală a fiecărui Creștin?

„și să vă înnoiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul” (Efeseni 4:23-24)..

Este noul bărbat (sau noua femeie) care este spiritual în imaginea lui Dumnezeu. Dar nimeni nu poate realiza transformarea aceasta prin el însuși (te rugăm cere sau coboară de pe Internet la www.ucg.org/easteuropean *Calea spre viața veșnică* [The Road for Eternal life] și *Transformându-ți viața: procesul de convertire* [Transforming your life: the Process of Conversion]). Chipul lui Dumnezeu poate fi reînnoit în ființele omenești numai prin prezența vie a lui Isus Hristos în viețile lor.

Apostolul Pavel a scris: „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S'a dat pe Sine însuși pentru mine” (Galateni 2:20). Această experiență cu adevărat miraculoasă poate fi realizată numai de către și prin Duhul lui Dumnezeu.

Care este destinul nostru suprem în Dumnezeu și Hristos?

„Căci pe aceia, pe cari i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați” (Romani 8:29).

Viața veșnică în Împărăția lui Dumnezeu ca parte din familia lui Dumnezeu este destinul nostru. Aceasta este motivul pentru care am fost noi creați în imaginea lui Dumnezeu în primul rând. Creștinii adevărați sunt destinați să se alătore Tatălui și Fiului în familia aceea mare de „frați” ai lui Isus Hristos.

Mari și abundente vor fi răsplățile celor drepiți! Dar ce se întâmplă cu cei răi care refuză să se pocăiască?

Răsplată și pedeapsă

Uită-te la ea prin perspectiva lui Dumnezeu. El a hotărât deja să dea ființelor omenești fiecare ocazie posibilă să aleagă viața. Ce ai face tu cu o persoană care – fie intenționat fie prin continuă neglijare – respinge oferta grațioasă a lui Dumnezeu a vieții eterne și alege deliberat calea Satanei? I-ai da unei asemenea persoane viață veșnică în împărăția ta, unde ar putea să-i dăuneze pe alții la nesfârșit?

Cu siguranță că unii oameni îl descriu pe Dumnezeu ca un fel de monstru care pedepsește cu focul iadului pentru veșnicie ființele umane care au greșit. Totuși, când examinăm cu atenție și în rugăciune pasajele scripturale potrivite – adăugat cu o înțelegere a adevăratului scop al lui Dumnezeu pentru omenire – aceea nu este pedeapsa păcătoșilor.

Când îi va răsplăti Dumnezeu pe acei care îl iubesc și îl ascultă?

„Voi însă, iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți ceva în schimb. Și răsplata voastră va fi mare, și veți fi fiii Celui Prea Înalt; căci El este bun și cu cei nemulțămitori și cu cei răi” (Luca 6 :35).

„Ci, când dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi. Și va fi ferice de tine, pentru că ei n-au cu ce să-ți răsplătească; dar ți se va răsplăti la învierea celor neprihăniți” (Luca 14:13-14).

Este Dumnezeu de asemenea un Dumnezeu al dreptății în sensul că El îi va pedepsi pe aceia care în mod deliberat refuză să se pocăiască de răutățile și faptele lor rele?” (Luca 14:13-14)-

„Apoi va zice celor dela stânga Lui: „Duceți-vă dela Mine, blestemaților, în focul cel vecinic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui!” (Matei 25:41).

„Și aceștia vor merge în pedeapsa vecinică, iar cei neprihăniți vor merge în viața vecinică” (versul 4).

Cei răi suferă pedeapsa veșnică în sensul că vor fi separați pentru totdeauna de Dumnezeu și de viața însăși, dar El *nu* le cauzează tortură veșnică. Nu uita niciodată că plata păcatului este *moartea*, iar darul lui Dumnezeu este *viața veșnică* (Romani 6:23). Viața și moartea sunt opuse, nu două feluri de a zice același lucru. Moartea înseamnă *lipsa vieții*, nu viață veșnică dar *într-alt loc*.

Ultima carte a Bibliei proorocește despre ființele omenești rele care sunt aruncate în lacul de foc. „Și fiara a fost prinsă. Și împreună cu ea, a fost prins proorocul mincinos...Amândoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pucioasă” (Apocalipsa 19:20)a . Ce se întâmplă cu ființele omenești care ar fi aruncate de vii într-un cazan de foc masiv? Ele ar arde și ar fi *complet decimate*.

Biblia arată că un foc care consumă totul este ultima soartă a celor răi (Maleahi 4:3). De fapt, Dumnezeu a folosit exact asemenea conflagrații ca eternul exemplu al sorții celor care refuză să se pocăiască de rele lor. Iuda explică: „...Sodoma și Gomora ...cari se dăduseră ca și ele la curvie și au poftit după trupul altuia, ne stau înaintea ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc vecinic” (Iuda 7).

Deși figurat ele sunt descrise ca suferind „pedeapsa unui foc vecinic,” locuitorii Sodomei și a Gomorei nu sunt încă arzând. Dimpotrivă, li s-a promis o ocazie ca încă să obțină viața veșnică (Matei 10:14-15; 11:23-24) la învierea pentru judecată descrisă în Apocalipsa 20 și Ezechiel 37. (Pentru mai multă informație cere copiile tale gratuite sau coboară depe Internet la www.ucg.org/easteuropean broșurile *Rai și Iad: ce ne învață Biblia în realitate?* [Heaven and Hell: What Does the Bible Really Teach?] and *Planul Zilelor Sfinte ale Lui Dumnezeu: Promisiunea de speranță pentru omenire* [God’s Holy Day Plan: The Promise of Hope For All Mankind].

Mai presus de orice, Dumnezeu este un Dumnezeu al milei. Citește în Psalmul 136. Lui nu-i face nici o plăcere moartea celor răi și adesea amână judecățile Sale cu speranța pocăirii. După cum explică apostolul Petru: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință” (2 Petru 3:9). În principiu apostolul Pavel exprimă aceeași speranță dumnezeiască: „Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care *voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului*” (1 Timotei 2:3-4).

Este scopul etern al lui Dumnezeu cel viu să ne aducă în familia Sa!

Este Raiul răsplata celor mântuiți?

Unde va locui familia lui Dumnezeu? Cu ce se vor ocupa membrii ei? Există vre-o bază biblică pentru ideea obișnuită că ei vor cânta la harpe pentru veșnicie undeva în ceruri,?

Ce a spus Isus despre răsplata celor neprihăniți?

„În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14:3-4).

Întrebarea importantă este *unde va fi Hristos?* Mai multe pasaje scripturale arată clar că Isus se va reîntoarce aici pe pământ și va governa națiunile cu Sfinții săi (compară cu Apocalipsa 19; 20:1-6).

Unde vor governa cei neprihăniți?

„Vrednic ești tu [Isus Hristos] să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost înjunghiat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ!” (Apocalipsa 5:9-10).

Sfinții cei neprihăniți îl vor ajuta pe Isus Hristos în domnia Sa peste națiuni în timpul guvernării mileniale. Ca un exemplu specific, Biblia declară pe cei 12 apostoli că vor domni peste descendenții celor 12 triburi ale Israelului (Luca 22:28-30; compară cu Matei 19:28). Scriptura chiar ne dezvăluie că Regele David va prezida peste triburile unite acum al Israelului (Ezechiel 37:21-23). Alții vor supraveghea administrarea mai multor orașe (Luca 19:16-19). Acesta este un adevăr biblic nespus de neglijat.

Ce a spus apostolul Pavel despre activitățile celor ce aveau să primească viața veșnică?

„nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea este judecată de voi, oare sunteți voi nevrednici să judecați lucruri atât de mici?” (1 Corinteni 6:2, Biblia Ortodoxă Română).

Ce declară clar Isus Hristos, prin apostolul Ioan, în cartea Apocalipsa asupra subiectului acesta?

„Celui ce va birui și celui ce va păzi până la sfârșit lucrările Mele, îi voi da stăpânire peste Neamuri” (Apocalipsa 2:26).

„Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie” (Apocalipsa 3:21).

Scrierile apostolice că rolul adevărat al sfinților înviați guvernând în lumea de mâine a fost foarte larg propovăduit și înțeles în Biserica primului secol. Totuși, de-a lungul multor secole de atunci, o apostazie a crescut și a crescut până când astăzi puțini pricep

învățătura aceasta biblică principală. Proclamarea acestor adevăruri biblice, în mare parte puțin înțelese, rămâne un scop important al eforturilor de învățătură și publicare a Bisericii Unite a lui Dumnezeu.

Simpla *mutare* dela pământ la ceruri nu este răsplata promisă celor mântuiți. Ajutându-L pe Isus Hristos în guvernarea peste națiunile pământului acesta este! (Pentru o mai bună înțelegere, te rugăm să ceri, sau să cobori depe Internet la www.ucg.org/easteuropean, broșurile gratuite *Ce se întâmplă după moarte?* [What Happens After Death?] și *Evanghelia Împărăției* [The Gospel of the Kingdom].

Vor fi cei neprihăniți vre-odată cu Însuși Dumnezeu Tatăl?

„Și eu am văzut coborându-se din cer dela Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalem, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor” (Apocalipsa 21:2-3).

Dumnezeu, Tatăl nostru ceresc, a promis ca în final să-Și facă reședința în noul, complet renovat, pământ (versul 1), locuind pentru totdeauna cu aceia care au fost transformați în duhuri și care au fost glorificați să trăiască pentru totdeauna cu El.

Cum să înveți cu mai mult folos din acest Curs de Studiu al Bibliei

Cum poți obține cele mai multe beneficii din acest Curs de Studiu al Bibliei? Aici sunt câteva sfaturi folositoare pe care le poți folosi ca să extinzi semnificativ cunoștința și înțelegerea pe care le câștigi prin studiul acestor lecții de Biblie.

- Dacă nu ai o Biblie îți sugerăm să cumperi una cât poți de curând ca să verifici toate referințele biblice din fiecare lecție și să poți studia pe contul tău propriu. Noi recomandăm Versiunea Nouă a lui King James ca o primă traducere. Dacă preferi să cumperi o Biblie uzată, Versiunea mai veche a lui King James este mai ușor de găsit în magazinele de cărți vechi (anticariat). Dacă folosești un calculator (computer) poți cobora orice versiune, inclusiv cele două folosite în traducerea aceasta dela www.esword.net
- Vei beneficia mult dacă vei căuta în propria ta Biblie fiecare referință de scriptură. Aceasta este foarte important! Numai atunci poți fi absolut sigur că înțelegerea ta vine specific din Scriptură. Scopul nostru în cursul acesta este să te ajutăm pe tine în învățatul și aplicatul corect al adevărilor Bibliei. Cel mai mare beneficiu vine dela cititul Scripturilor din propria ta Biblie.
- Multe mii de studenți ai Bibliei au aflat că scriind sau bătând la mașină fiecare scriptură le-a mărit înțelegerea și le-a dublat sau triplat ceea ce au putut să-și reamintească. Reproducând fiecare scriptură te forțează să le cauți și să consideri cu atenție fiecare cuvânt.
- Noi sugerăm ca de asemenea să obții și să înveți cum să-l folosești o Biblie concordantă exhaustivă. O concordantă te ajută să găsești fiecare vers din Biblie în care este folosit un anumit cuvânt. Cu scula aceasta poți căuta Biblia pentru versuri care conțin cuvinte relevante pentru studiul tău personal. Cele mai multe concordanțe exhaustive conțin de asemeni un lexicon (dicționar) prescurtat de cuvinte Ebraice, Aramaice și Grecești ca să

te ajute să înțelegi mai bine înțelesul lor original. Concordanțele se pot găsi pentru cele mai populare versiuni ale Bibliei.

- Dacă este posibil folosește în studiul tău traduceri diferite ale Bibliei. Pentru că Engleza s-a schimbat foarte mult de când versiunea King James a fost publicată prima dată în 1611, mulți studenți ai Bibliei au găsit că o traducere mai modernă îi ajută mult în studiul și înțelegerea lor. Aici sunt câteva din țările și slăbiciunile a trei tipuri de traduceri principale.

În unele traduceri, ca versiunile King James și Noua King James, traducătorii s-au străduit să redea fiecărei cuvânt din limbajul original echivalentul său sau echivalent foarte apropiat în Engleză. Aceasta face uneori ca semnificația să fie mai greu de prins în limbajul nostru propriu. Totuși textul Ebraic sau Grec este reflectat cu precizie. Acestea sunt cunoscute ca traduceri literale sau cuvânt cu cuvânt. Acestea sunt cele mai bune traduceri de folosit când precizia este esențială.

În alte traduceri, cum ar fi Noua Versiune Internațională, traducătorii au încercat să reproducă cu precizie procesul gândirii sau semnificația fiecărei fraze. Acestea sunt numite în general traduceri literare sau gând cu gând. Metoda aceasta face ca semnificația să fie mult mai ușor de prins, presupunând că propria interpretare a traducătorilor este corectă. Riscul, totuși, al acestui mod de traducere zace cu interpretarea traducătorilor. Erori pot fi introduse dacă percepția traducătorilor a înțelesului textului original este greșită.

În sfârșit, și cel mai puțin sigure, sunt versiunile parafrazate ale Bibliei. În versiunile acestea traducătorii pur și simplu îți spun, în cuvintele lor proprii, ceea ce ei cred că a înțeles autorul original. Ele pot fi folositoare, dar numai dacă traducătorii au înțeles clar și precis textul original. Traducerile acestea libere au mai multe șanse să conțină interpretări greșite majore ale Bibliei decât celelalte două tipuri. Pentru acest motiv nu trebuie niciodată să le folosim pentru a stabili ce învață Biblia. Dar, ocazional, ele pot fi de ajutor să facă mai ușor de priceput limbajul greu de înțeles.

- Ocazional recomandăm material de citit adițional pe care îl poți obține de la o bibliotecă sau librărie. Pentru lecția aceasta recomandăm cartea *Cutia Neagră a lui Darwin* [Darwin's Black Box], de biochimistul Michael Behe de la Universitatea Lehigh (Pensilvania, US), (Free Press, New York, NY, 1996). Dr. Behe explică în amănunțime o imposibilitate științifică fundamentală în mult acceptata teorie a evoluției. Cartea lui este valoroasă în special pentru acei care doresc confirmare științifică cum viața pe planeta noastră a fost creată în loc de a fi evoluat din forme de materie inanimate. Ea demonstrează convingător, din punct de vedere al dovezilor strict științifice, că viața nu poate evolua spontan.
- De asemenea uneori recomandăm broșuri sau alte articole de literatură pe care le poți obține direct de la Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională. Noi recomandăm ca tu să ceri și să le studiezi pe fiecare dintre ele. Ele se adresează aspectelor specifice ale lecțiilor acestea în mult mai multă profunzime. Literatura a aceasta este gratuită pentru cerut de la locul nostru pe Internet (www.gnmagazine.org), pot fi coborâte de la www.ucg.org/easteuropean sau contactând oricare din birourile înscrise pe pagina de la sfârșitul acestei lecții. Noi sperăm că vei obține copiile gratuite ale acestei literaturi. Dacă ai vre-o întrebare asupra materialului cuprins în lecțiile acestea te rugăm să iei legătura cu biroul cel mai apropiat de tine. Noi anticipăm oportunitatea de a-ți fi de folos.

Dumnezeu Tatăl

Atunci, cine este Tatăl?

„În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor” (Matei 11:25).

Dumnezeu Tatăl este conducătorul suprem al întregului univers. Absolut totul în cer și pământ este supus autorității Lui (1 Corinteni 15:27-28). El este duh (Ioan 4:24) și posedă nemurirea (1 Timotei 6:16). Viața este inerentă în Tatăl. (Pentru a afla mai mult, te rugăm cere, sau coboară depe Internet la www.ucg.org/easteuropean, broșura gratuită *Cine este Dumnezeu?* [Who is God?].

El are un caracter absolut desăvârșit neprihănit, și Isus ne spune urgent să devenim ca „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit” (Matei 5:48). Mai mult, Dumnezeu Tatăl este sursa fiecărei binecuvântări. Un pasaj din Efeseni 1:3-10 face acest adevăr clar din abundență: Tatăl este subiectul acestor versuri, și ele arată cum El lucrează cu generozitate la împlinirea planului Său veșnic pentru omenire. El ne-a făcut cunoscut „căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși” (versul 9). Noi îți sugerăm să studiezi cu atenție întregul pasaj într-una sau mai multe din traduceri mai moderne la fel ca și într-una din versiunile King James sau Noul King James.

Ce cuvânt poate descrie caracterul lui Dumnezeu Tatăl mai bine decât oricare altul?

„Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el” (1 Ioan 4:16).

Dragostea este fundația caracterului și a legii lui Dumnezeu. Este baza fiecărui lucru pe care Dumnezeu l-a dezvăluit omenirii în Sfintele Scripturi (Matei 22:35-40). Eventual Dumnezeu, prin puterea sa, va birui răul, interzicându-l pentru totdeauna din orașul sfânt al lui Dumnezeu care se va cobora jos pe pământ (Apocalipsa 21:1-3, 27). Numai acei care au acest fel de dragoste dumnezeiască vor rămâne în prezența Tatălui.

Pavel a numit dragostea cea mai mare însușire Creștină (1 Corinteni 13:13). Este primul fruct al Duhului lui Dumnezeu pe care el îl menționează (Galateni 5:22). Este legătura perfecțiunii, legând totul împreună la perfecție (Coloseni 3:14). Este împlinirea legii (Romani 13:10).

Acest cuvânt este folosit în Biblie ca să însumeze caracterul minunat al Tatălui: *Dumnezeu este dragoste.*

Dar, ca nu cumva să înțelegem greșit, trebuie să ne definim termenii. În unele împrejurări limba engleză nu este atât de precisă cum este greaca. Cuvântul *dragoste* este un exemplu. În engleză *dragoste* cuprinde cel puțin câteva însușiri și sentimente. În unele feluri este unul dintre cele mai abuzate cuvinte din limbă. Limba greacă, însă, este mult mai specifică. Folosește cel puțin patru cuvinte pentru dragoste, deși două din ele nu sunt folosite în Scriptură.

Eros – cuprinde dragostea sexuală – dragostea de care un bărbat și o femeie să se bucure în cadrul relației de căsătorie. *Storge* – este limitată în înțelesul ei la dragostea dintre părinți și copiii (și vice versa) și dragostea normală, filială dintre copii unii pentru alții. *Philia* este folosită în Biblie și este sentimentul cald și tandru dintre oameni. Poate include afecțiunea fizică care este decentă și potrivită. Dar Biblia nu folosește nici unul dintre cuvintele acestea trei ca să-L descrie pe Tatăl.

Agape este termenul folosit de Biblie ca să descrie dragostea dumnezeiască, dragostea lui Dumnezeu. *Agape* îmbrățișează cu generozitate grija pentru cel iubit. Descrie bunăvoința și mărinimia invincibile. Ea acoperă chiar și dragostea pentru dușmanii unuia.

Natura și caracterul lui Dumnezeu sunt caracterizate de felul acesta de dragoste. Noi putem primi tipul acesta de dragoste numai de la Însuși Dumnezeu și de la Fiul Său, Isus Hristos. După pocăire începem să exprimăm felul acesta de dragoste prin Duhul Sfânt. Dragostea noastră Creștină trebuie să fie modelată de *agape*. Citește Matei 5:43-48. Aici aflăm că Tatăl Își trimite ploaia pe cei drekți și pe cei nedreți, Își face soarele să strălucească atât peste cei buni cât și peste cei răi și este bun chiar și pentru cei nerecunoscători și răi.

Noi trebuie să învățăm să gândim cum gândește Dumnezeu și să facem cum face El – *să iubim cum iubește Tatăl*. În exersarea acestui fel de dragoste, noi exprimăm imaginea lui Dumnezeu (reflectând caracterul Lui), deși suntem încă oameni. Dar ne grăbim să adăugăm că ființele omenești nu pot genera felul acesta de dragoste prin ele însele. În final, emanează numai de la Dumnezeu (Romani 5:5).

În ce fel major și-a exprimat Tatăl dragostea Sa (agape) pentru întreaga lume?

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața vecinică” (Ioan 3:16).

Din perspectiva lui Dumnezeu, lumea nu este ușor de iubit. Cu siguranță că Biblia ne spune să nu-i iubim relele (1 Ioan 2:15-17). Trăind în lume, suntem conștienți de multele probleme umane care afectează fiecare continent, insulă, regiune, oraș și sat. Dar Tatăl este condus de minunatul Său plan, nu de toanele, ideile prostești sau păcatele răspândite ale omenirii.

Tatăl a început să salveze omenirea de ea însăși trimițând pe Fiul Său pe pământ. Isus Însuși a spus: „...Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii” (Ioan 12:32).

Care este relația dintre Dumnezeu și Isus Hristos?

„Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu” (Marcu 1:1).

„Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-l descopere” (Matei 11:27).

„Mulțămim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos...” (Coloseni 1:3).

Aceste pasaje descriu o legătură de familie apropiată. Atât ai fost de apropiați în relația lor că Hristos a putut spune: „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl” (Ioan 14:9). Ființele acestea două împărtășesc o legătură apropiată și profundă unul cu altul (Ioan 10:15).

Poate că mai mult decât oricare al prooroc, Ioan descrie relația de care Isus Hristos s-a bucurat cu Tatăl Său. Pentru a avea o înțelegere mai clară, te rugăm citește în întregime a patra Evanghelie și prima epistolă a lui Ioan cu relația aceea singulară în minte.

Care este forța motivatoare ce definește și ghidează relația aceasta?

„Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața, ca iarăș s-o iau....aceasta este porunca, pe care am primit-o dela Tatăl Meu” (Ioan 10:17-18).

„pentru ca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl, și că fac așa cum Mi-a poruncit Tatăl” (Ioan 14:31).

Lumea în general rareori egalează dragostea cu ascultarea. Totuși Isus Și-a exprimat dragostea pentru Tatăl prin supunere. Același fel de dragoste este cerută dela toți Creștinii. Hristos le-a spus ucenicilor Săi: „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămânea în dragostea Mea” (Ioan 15:10). De asemenea Ioan, apostolul dragostei, a scris: „Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele” (1 Ioan 5:3).

În ce mod miraculos Și-a exprimat Tatăl dragostea Sa pentru Fiul Său?

„Și, după ce au împlinit tot ce este scris despre El, L-au dat jos depe lemn, și L-au pus într-un mormânt. Dar Dumnezeu L-a înviat din morți” (Faptele Apostolilor 13:29+30; compară cu Romani 8:11, 10:9).

„...Dumnezeu, care L-a înviat din morți, și I-a dat slavă...” (1 Petru 1:21; compară cu Efeseni 1:20; 1 Corinteni 6:14).

Pavel, apostol nu dela oameni, nici printr-un om, ci prin Isus Hristos, și prin Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din morți” (Galateni 1:1; compară cu Coloseni 2:12; 1 Corinteni 6:14, 15:15-17; 1 Tesaloniceni 1:10).

Dumnezeu Tatăl L-a înviat dintre morți pe Fiul Său, Isus Hristos,. Acest fapt este confirmat în multe scripturi. Adu-ți aminte că după împăcarea noastră cu Tatăl, prin sângele lui Isus Hristos, noi suntem mântuiți prin de viața Sa (Romani 5:10). Cartea Evreii arată că el intervine la Tatăl în favoarea noastră ca Marele nostru Preot.

Cine a venit să-L expună și să-L dezvăluie omenirii pe Tatăl?

„nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-l descopere” (Matei 11:27; compară cu Luca 10:21-22).

Unul dintre motivele principale pentru care Isus Hristos a venit încarnat a fost să-L dezvăluie complet pe Tatăl acelor chemați și aleși în mod special (compară cu Faptele Apostolilor 2:38-39).

Cine este sursa supremă a întregului adevăr biblic?

„Iudeii se mirau, și ziceau: „Cum are omul acesta învățătură, căci n-a învățat niciodată?” Isus le-a răspuns: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui [Tatăl] ce M-a trimis pe Mine” (Ioan 7:15-16).

„...că nu fac nimic dela Mine însumi, ci vorbesc după cum M-a învățat Tatăl Meu” (Ioan 8:28; compară cu versul 26; 14:10).

Cine inițiază mântuirea?

„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi” (Ioan 6:44; compară cu 6:65).

Deși este cu siguranță adevărat că noi putem fi mântuiți numai prin numele lui Isus Hristos și prin activitățile Lui în folosul nostru (Faptele Apostolilor 4:12), dar este de asemenea adevărat că Dumnezeu Tatăl începe procesul mântuirii. Chiar și ucenicii inițiali au fost atrași de Tatăl (Ioan 17:6:,11). Isus I s-a rugat toată noaptea pentru ghidare înainte de a-i alege pe cei 12 (Luca 6:12-13).

De cine nu a fost lumea aceasta în general conștientă?

„Ei I-au zis deci: „Unde este Tatăl Tău?” Isus a răspuns: „Voi nu Mă cunoașteți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște pe Mine, ați cunoaște și pe Tatăl Meu” (Ioan 8:19).

„Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis” (Ioan 17:25).

Acesta este motivul pentru care apostolul Pavel a numit civilizația omului „acest veac rău” (Galateni 1:4). Acesta este motivul pentru care „toată lumea zace în cel rău” (1 Ioan 5:19). Omenirea a fost orbită pentru adevărata cunoștință a lui Dumnezeu și a planului Său pentru noi – și ca rezultat omenirea suferă oribil. Va veni un timp, totuși, când „pământul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele cari-l acopăr” (Isaia 11:9; Habacuc 2:14).

Cui să-i adresăm rugăciunile noastre?

„Iată dar cum trebuie să vă rugați: „Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău” (Matei 6:9).

„El le-a zis: „Cînd vă rugați, să ziceți: Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău” (Luca 11:2).

Ceea ce este numită în mod obișnuit Rugăciunea Domnului (Tatăl nostru) este un model, sau delineară, de rugăciune. Deși cu siguranță că nu este greșit să repeți rugăciunea cuvânt cu cuvânt, un obicei mai bun este să includem elementele pe care Isus Le-a discutat în această delineară în cele mai multe din rugăciunile noastre în loc de a repeta exact cuvintele (vezi Matei 6:9-13; Luca 11:2-4). Biblia descurajează repetițiile fără rost în rugăciuni (Matei 6:7).

A urmat Isus Hristos instrucțiunile pe care Le-a dat ucenicilor Săi?

„Isus a ridicat ochii spre cer, și a zis: „Tată, a sosit ceasul!” (Ioan 17:1).

Capitolul 17 al lui Ioan înregistrează o rugăciune lungă a lui Isus. De mai multe ori în timpul acestei rugăciuni, Hristos arată că El Își îndrepta rugăciunea Sa către Tatăl Său (Ioan 17:5, 11, 21, 24-25).

Este Dumnezeu Tatăl numai al lui Isus Hristos?

„„Nu mă ținea”, i-a zis Isus [Mariei Magdalena]; „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci, du-te la frații Mei, și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru” (Ioan 20:17).

Acest pasaj important servește ca o introducere potrivită pentru secția finală a acestei lecții: cunoștința scopului vieții omenești. Dar, vorbind despre timpul Creștinului ca om, dorința cea mai arzătoare a apostolului Pavel pentru Creștini a fost „ca Dumnezeuul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui” (înțelegem Efeseni 1:17).

David: un păstor care învață dela Creație

Șezând pe vârful unui deal, înconjurat de oi, tânărul păstor privea cu minunare la cerul sclipitor al nopții. Mai târziu băiatul avea să crească și să înregistreze unele din gândurile sale intime care l-au pătruns când privea la cerurile cu stelele sclipitoare: „Când privesc cerurile-lucrarea mâinilor Tale-luna și stelele pe cari le-ai făcut, îmi zic: „Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă?” (Psalm 8:3-4).

Băiatul a fost David – păstorul care a devenit rege și a scris mulți dintre Psalmi. Ce putem noi învăța din exemplul acestui băiat păstor?

David a fost neînfricat. El a omorât un urs, un leu și pe gigantul filistin Goliat. Credinciosul David a restaurat onoarea lui Dumnezeu înaintea unui Israel înfricoșat și a unei națiuni păgâne arogante. Respectând pe Dumnezeu, el l-a slujit pe paranoicul, gelosul rege Saul, care a încercat să-l omoare.

În onoarea lui Dumnezeu David a condus Israelul victorios prin multe bătălii. Credința sa l-a mișcat pe aparentul moștenitor, Prințul Ionatan, să-l ajute pe David să se urce pe tron în locul său.

Totuși David nu a fost imun ispitelor carnale. El a comis adulter cu Bat-Șeba, după aceea l-a avut pe soțul ei, Urie, omorât. Dumnezeu l-a certat public pe David pentru păcatele lui, de care el s-a pocăit profund (Psalm 51).

Dumnezeu l-a iertat pe David, dar l-a informat că lipsa lui de control de sine va rezulta în tulburări continue în cadrul propriei sale familii. Mai târziu, David a trebuit să fugă de încercarea fiului său de ai uzurpa împărăția. Regele a plâns ca un adevărat tată când rebeliunea i-a costat viața fiului său, Absalom. Atunci, când David și-a numărat armatele sale înainte de a merge în bătălie, Dumnezeu a pedepsit Israelul pentru actul acesta de neîncredere. Acesta a fost regele David, fapte drepte, defecte și tot.

O cheie pentru succesul lui David și a relației sale apropiate cu Dumnezeu se află în Psalmul 51. Acolo aflăm că însăși inima lui Dumnezeu era îngropată adânc în pieptul unui păcătos plin de căință (Faptele Apostolilor 13:22). Atitudinea sa umilă l-a ajutat pe David să înțeleagă scopul lui Dumnezeu pentru omenire.

Copleșit de minunăția creației lui Dumnezeu, David a întrebat: „Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă?” (Psalm 8:4).

David a știut că omul este apogeul creației fizice a lui Dumnezeu. „L-ai făcut cu puțin mai pe jos decât Dumnezeu, și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus supt picioarele lui” (Psalm 8:5-6; vezi de asemenea Genesa 1:26).

Cartea Evreii înregistrează cuvintele lui David, după aceea adaugă că noi încă nu am atins destinul nostru impresionant: „Ba încă, cineva a făcut undeva următoarea mărturisire: „Ce este omul, ca să-Ți aduci amine de el, sau fiul omului, ca să-l cercetezi? L-ai făcut pentru puțină vreme mai pe jos de îngeri, l-ai încununat cu slavă și cu cinste, l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale: toate le-ai supus supt picioarele lui.” În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. *Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse*” (Evreii 2:6-8).

Atunci citim că Dumnezeu, prin Isus Hristos (versurile 9-11), va aduce „mulți fii la slavă” (versul 10). Vremea vine când vom fi cu adevărat „încununați cu slavă și cu cinste” (Psalm 8:5), când cei credincioși lui Dumnezeu vor domni pe pământ ca regi și preoți ai lui Dumnezeu (Apocalipsa 5:10). Coroana de slavă și cinste de care a vorbit David este parte din destinul nostru. Să ceri fără greș broșurile noastre gratuite, sau să le cobori depe Internet la www.ucg.org/easturopean, *Care este destinul tău?* [What Is Your Destiny?] și *Calea spre viața veșnică* [The Road to Eternal Life] pentru a descoperi mai mult despre acest impresionant viitor!

Scopul glorios pentru om al lui Dumnezeu

Scopul ultim al lui Dumnezeu pentru omenire este inextricabil legat de întrebarea din antichitate „Ce este omul?” – întrebarea pe care Regele David și patriarhul Iov au pus-o cu atât de multe secole în urmă.

În ce context general a întrebat David, „Ce este omul?”

„Cînd privesc cerurile-lucrarea mâinilor Tale-luna și stelele pe cari le-ai făcut, îmi zic: „Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă? L-ai făcut cu puțin mai pe jos decât Dumnezeu, și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus supt picioarele lui” (Psalm 8:3-6).

În ce împrejurări a pus patriarhul Iov aceeași întrebare?

„Lasă-mă, căci doar o suflare mi-i viața! Ce este omul, ca să-Ți pese atât de mult de el, ca să iei seama la el, să-l cercetezi în toate diminețile, și să-l încerci în toate clipele?” (Iov 7:16-18).

David a fost copleșit de extraordinara maiestate a scopului lui Dumnezeu pentru om și și-a exprimat recunoștința în laude de grațitudine pentru Creatorul Său. Prin contrast, suferindu-l Iov, a protestat că omul este prea lipsit de importanță ca să justifice grija continuă a lui Dumnezeu și i-a cerut lui Dumnezeu să-l lase singur cu mizeria lui.

Și totuși amândoi au meditat de ce Dumnezeu – având putere și maiestate atâta de mari – și-a luat atâta interes în rasa omenească. Trebuie să înțelegem sensul acestor pasaje scripturale pentru a pricepe complet majestatea și întinderea scopului lui Dumnezeu.

„Ba încă, cineva a făcut undeva următoarea mărturisire: „Ce este omul, ca să-Ți aduci amine de el, sau fiul omului, ca să-l cercetezi? L-ai făcut pentru puțină vreme mai pe jos de îngeri, l-ai încununat cu slavă și cu cinste, l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale: toate le-ai supus supt picioarele lui.” În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse” (Evreii 2:6-8).

Poate că mai mult decât oricare altă carte a Noului Testament, scrisoarea către Evrei ne ajută să prindem adevărurile de bază pe care Dumnezeu le-a dat omenirii în ceea ce noi numim Vechiul Testament.

Elaborează cartea Evreii asupra cuvintelor poetice ale lui David?

„toate le-ai supus supt picioarele lui.” În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse. Dar pe Acela, care a fost făcut „pentru puțină vreme mai pe jos decât îngerii”, adică pe Isus, Îl vedem „încununat cu slavă și cu cinste”, din pricina morții, pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți.” (Evreii 2:8-9).

În prima carte a Bibliei, Dumnezeu dă omului stăpânire asupra întregii Sale creații pământești – o răspundere extraordinară pe care omenirea nu a împlinit-o decât parțial. Condiția haotică a lumii moderne poartă mărturie acestei realități. Dar adevărata împlinire a acestui întreg pasaj are loc în momentul când Isus Hristos se va reîntoarce să domnească pe pământ. Toate lucrurile vor fi puse sub picioarele ființelor omenești care vor fi fost înviate la imortalitate. Noi vom domni cu Dumnezeu și cu Hristos pentru totdeauna în împărăția și familia lui Dumnezeu.

În pasajul acesta suferința este adusă în cadru. Isus Hristos a suferit în carne pentru ca fiecare dintre noi să poată fi o parte din Împărăția lui Dumnezeu. Suferința este mai întâi și slava vine după aceea.

Care a fost scopul neîmplinit al suferințelor lui Iov?

„Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate, și care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor” (Evreii 2:10).

Aceasta este ceea ce patriarhul Iov nu a înțeles totuși complet. Dar Isus Hristos nu este numai unul care a trebuit să sufere. Deși suferințele noastre nu se compară nici pe de parte cu ale Lui, noi trebuie să umblăm pe aceeași potecă. „Dacă răbdăm, vom împărăți împreună cu El,” a scris Pavel (2 Timotei 2:12). Într-adevăr Hristos ne-a dat un exemplu de cum trebuie să suferim fără să ne plângem, „Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui” (1 Petru 2:21). În parte prin suferințe, Dumnezeu creează în copiii Săi propria Sa natură divină și caracterul Său sfânt și drept (2 Petru 2:1-4). (Subiectul suferinței va fi abordat mai mult în Lecția 4).

Acei care au devenit ca Hristos în momentul învierii vor fi mai mult decât numai ființe spirituale asemănătoare Lui. Ei vor împărtăși însăși natura Tatălui. Dumnezeu dă natura aceea dumnezeiască unor asemenea oameni când ei Îl primesc pe Duhul Sfânt, dar, în timp, ei trebuie să crească în neprihănire și cunoștință (2 Petru 3:18).

Mântuirea în împărăția lui Dumnezeu este scopul suprem al tuturor vieților noastre. Merită vremurile bune și suferințele pe care le suferim. Mulți vor fi aduși la slava veșnică posedând caracterul drept extraordinar al lui Însuși Dumnezeu.

Nu subestima niciodată valoarea vieții tale. Ai fost născut să devii *unul dintre copiii lui Dumnezeu*. Ai fost născut să primești natura Lui. Ai fost născut să devii un alt membru al Însăși Familiei lui Dumnezeu!

Pentru o înțelegere mai bună a punctelor acoperite în lecția aceasta, să ceri cu siguranță următoarele broșuri gratuite:

- Planul Zilelor Sfinte ale lui Dumnezeu: Promisiunea de speranță pentru omenire –[God's Holy Day Plan - The Promise of Hope For All Mankind].
- Rai și Iad: Ce ne învață Biblia în realitate [Heaven And Hell: What Does the Bible Really Teach?].
- Există Dumnezeu? Întrebarea fundamentală a vieții [Life's Ultimate Question: Does God Exist?].
- Dela Apus la Apus: Sabatul de odihnă a lui Dumnezeu [Sunset to Sunset - God's Sabbath Rest].
- Evanghelia Împărăției [The Gospel of the Kingdom].
- Calea spre viața veșnică [The Road to Eternal Life].
- Transformându-ți viața-procesul de convertire [Transforming Your Life - The Process of Conversion].
- Ce se întâmplă după moarte? [What Happens After Death?].
- Care este destinul tău? [What is Your Destiny?].
- Cine este Dumnezeu? [Who Is God?].

Pentru broșurile acestea gratuite cheamă unul dintre birourile noastre de pe lisa de mai jos, sau le poți cobora de pe Internet la www.ucg.org/easteuropean .

Chestiuni de Ponderat

Întrebările acestea sunt intenționate ca un ajutor de studiu, să stimuleze gândul asupra concepțiilor discutate în lecție și să te ajute să le aplici la un nivel personal. Noi îți sugerăm să-ți faci timp să scrii răspunsurile la întrebările acestea și să le compari cu scripturile date. Te rugăm să te simți liber să ne scrii cu orice comentarii sau sugestii, incluzând întrebări despre lecția aceasta sau întregul curs.

- Care este deosebirea de bază, fundamentală între ființele omenești și alte creaturi? (Genesa 1:26-27; 2:7; 9:6).
- Are omul un suflet nemuritor? Ce se întâmplă cu sufletul care păcătuiește? (Ezechiel 18:4, 20; Eccliazist 12:7).
- Unii oameni nu cred că Isus a venit în carne și oase. A devenit Isus Hristos cu adevărat om? (1 Ioan 4:3; 1 Timotei 2:5; Isaia 52:2).
- Au fost toate ființele omenești create în imaginea lui Dumnezeu? (Iacov 3:9). A fost omul Isus făcut de asemenea în imaginea lui Dumnezeu? (2 Corinteni 4:3-4; Coloseni 1:13-15).
- Ce suntem noi destinați să devenim în final? (Romani 8:28). Și a cui slavă o vom avea? (Coloseni 3:4).
- Mulți cred că raiul este răsplata pentru cei mântuiți. Unde vor governa sfinții înviați ai lui Dumnezeu? (Apocalipsa 5:9-10).
- Ce relație de familie este tipizată de relație dintre Dumnezeu și Isus Hristos? (Marcu 1:1; Matei 11:27; Coloseni 1:3).
- Unde a aflat Isus înțelegerea și doctrina pe care le-a exprimat oamenilor din zilele Sale? (Ioan 7:16).
- Este Dumnezeu Tatăl de asemenea și Tatăl nostru sau numai Tatăl lui Isus Hristos? (Ioan 20:17).
- Așa cum a fost slăvit Isus, de asemenea fiecare dintre noi va fi slăvit când suntem făcuți perfecți prin suferințele noastre? (Evreii 2:10).

ADRESELE POȘTALE DIN ÎNTREAGA LUME

AMERICA DE NORD, DE SUD ȘI CENTRALĂ

Statele Unite: United Church of God
P.O. Box 541027
Cincinnati, Ohio 45254-1027
Phone (513) 576-9796 Fax (513) 576-9795
Web site: www.gnmagazine.org
E-mail: info@ucg.org

Canada: United Church of God-Canada
Box 144, Station D
Etobicoke, ON M9A 4X1 Canada
Phone: (905) 876-9966, (800) 338-7779
Fax: (905) 876-0569
Web site address: www.ucg.ca

Caraibe: United Church of God
P.O. Box N8873, Nassau, Bahamas
Phone: (242) 324-3169 Fax: (242) 364-5566

Martinique: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Zonele vorbind spaniola:
Iglesia de Dios Unida, P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 45254-1027, U.S.A.
Phone: (513)576-9796 Fax (513) 576-9795
E-mail: info@ucg.org

EUROPA

Insulele Britanice: United Church of God
P.O. Box 705
Watford, Herts, WD 19 6FZ, England
Phone: 020-8386-8467 Fax: 020-8386-1999
Web site: www.goodnews.org.uk

Franța: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Germania:
Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten
Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany
Phone: 0228-945-4636 Fax: 0228-945-4637

Italia: La Buona Notizia, Chiesa de Dio Unita
Casella Postale 187, 24121 Bergamo Centro, Italy
Phone și Fax: (+39) 035-452-3573
Web site: www.labuonanotizia.org

Filipinele: P.O. Box 81840
DCCPO, 8000 Davao City, Philippines
Phone and Fax: +63-82 241 0150
Cell/text: +63-918-904 4444
Web site address: www.ucg.org.ph

Tonga: United Church of God - Tonga
P.O. Box 127, Nuku'Alofa, Tonga

TOATE ZONELE ȘI NAȚIUNILE NEMENTIONATE

United Church of God
P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 4
5254 -1027, U.S.A.
Phone: (513) 576-9796

Toate broșurile pot fi coborâte depe Internet la: www.ucg.org/easteuropean

E-mail: info@labuonanotizia.org

Olanda: P.O. Box 93, 2800 AB Gouda, Netherlands

Scandinavia: Guds Enade Kyrka
P.O. Box 3535, Stockholm, Suedia
Phone: (+44) 20-8386-8467 Fax: 0046 0142-10340

AFRICA

Africa de Est: Kenia, Tanzania și Uganda:

United Church of God-Kenia
P.O. Box 75261, Nairobi, 00200, Kenia
E-mail: kenya@ucg.org, Web site: www.ucgeastafrica.org

Ghana: P.O. Box 3805 Kumasi, Ghana
E-mail: ghana@ucg.org

Mauritius: P.O. Box 53, Quatre Bornes, Mauritius

Nigeria: United Church of God-West Africa
P.O. Box 1715, Yaba, Logos, Nigeria
Phone: 234-1-791-8009, E-mail: nigeria@ucg.org

Africa de Sud, Botswaa na, Lesotho, Namibia și Swaziland:

United Church of God - Southern Africa
P.O. Box 2209, Beacon Bay, East London 5205,
South Africa
Phone and Fax: 043-748-1694 E-mail: rsa@ucg.org
Zambia: P.O. Box 23076, Kitwe, Zambia
Phone: (02) 226-076 E-mail: zambia@ucg.org
Zimbabwe: P.O. Box 928, Causeway, Harare, Zimbabwe
Phone: 011716273 E-mail: zimbabwe@ucg.org

REGIUNEA PACIFICULUI

Australia: United Church of God-Australia
GPO Box 535, Brisbane, Qld 4001, Australia
Phone: 07 55 202 111 Free call: 1-800-356-202
Fax: 07-55-202-122

Web site: www.ucg.org.au E-mail: info@ucg.org.au

Fiji: United Church of God

P.O. Box 11081,
Laucala Beach Estate, Suva, Fiji

Noua Zeelandă: United Church of God
P.O. Box 22, Auckland, 1015, New Zealand
Phone: Toll Free 0508-463-763